

ere ikke saa omfangsrige, som de tilsyneladende ere. De ere i Tal 50, men i Realiteten ere de ikke nær saa mange. De dreje sig væsentlig om Nævninger, om Edsspørgsmaalet, om Beskikkelse af Forsvarer, om offentligt Tilsyn med Varetægtsfangers Behandling, om Adgang for Folk, der ville have Erstatning for uforskyldt Varetægtsarrest eller udstaaet Dom, til at faa deres Sager for Nævninger — ja, det er Hovedændringerne. De betegne selvfølgelig et Fremskridt, sete i Sammenligning med det foreliggende Landstingsforslag, men de kunne ikke paa nogen Maade tilfredsstille os. 5 Medlemmer af dette Ting, Repræsentanter for det radikale Venstre og Socialdemokraterne, have derfor tilladt sig at stille Ændringsforslag om, at Retsplejeforslaget affattes saaledes, som det blev vedtaget her i Folketinget ved eneste Behandling den 17. November 1905. Det er den sidste Datum for Folketingets Vedtagelse af den, om jeg saa maa sige, gode gamle Retsreform. Paa dette Folketingets Forslag staa vi fremdeles, og vi synes, det vilde være en stor Svaghed, om dette Ting vilde gaa til Fællesudvalgsbehandling paa Grundlag af et Kompromis; det eneste rigtige var, at Folketinget fastholdt sit Standpunkt. Skulde Forhandlingerne saa atter bryde, ja, saa er der jo, som jeg ogsaa sagde ved første Behandling, andre Midler end Fællesudvalget, andre grundlovmæssige Midler til at faa sit Standpunkt gennemført.

Men Justitsministeren indlod sig, som sagt, ikke i Detailler, og det skal jeg heller ikke gøre ved denne anden Behandling. Jeg skal kun tillade mig at minde om et Spørgsmaal, jeg ved første Behandling rettede til Justitsministeren, nemlig hvor meget hans Retsreform vilde koste. Jeg havde tilladt mig at anslaa Bekostningen ved hans Retsreform, den halvere og modererede Retsreform, til ca. 800,000 Kr., Lønningsforhøjelser iberegne. Justitsministeren protesterede mod dette Tal, det var ikke nær saa højt, sagde han. Jeg tillod mig saa at forespørge, hvor meget den da vilde koste. Jeg vil gerne spørge Justitsministeren, om han i Dag har dette Tal. Den Retsreform, som han foreslaar, er jo i alle Henseender ringere end den, Folketinget Gang paa Gang har vedtaget. Dermed er jeg ganske paa det rene, men jeg har endvidere en Fornemmelse af, at saa helt billig bliver den ikke. Det vilde interessere nu ogsaa at faa et Grundlag for en virkelig Sammenligning i økonomisk

Henseende mellem Folketingets gamle Forslag og Justitsministerens.

Dermed skal jeg anbefale de af de nævnte 5 Medlemmer stillede Ændringsforslag.

Ellinger: Jeg for mit Vedkommende kan ikke tilraade, at man stemmer for det Ændringsforslag, som det ærede Medlem, der nys satte sig (Borgbjerg), har været med til at stille og nu anbefalede. Sagen er jo den, at vi fra vor Side ønske at komme til en fornuftig Retsreform; men nu kan man jo sige sig selv paa Forhaand, at hvis dette Ændringsforslag blev vedtaget, som her foreligger til anden Behandling, var det jo den sikreste Vej til at lukke af for en Retsreform. Saadan synes jeg, at Situationen faktisk er nu ikke alene i det andet Ting, men ogsaa herinde, og til en saadan Aflukning ville vi for vort Vedkommende ikke være med og kunne ikke være med.

Med Hensyn til de Ændringsforslag, som ere stillede af det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Sveistrup) med flere, maa jeg tilraade, at man undlader at stemme for dem. Sagen er jo den, at her foreligger 30 Ændringsforslag, som jo ikke tage Sigte paa at føre Lovforslaget tilbage til en tidligere kendt Skikkelse. Disse Ændringsforslag ere omdelte i Gaar, hvor Tinget i 7 Timer har beskæftiget sig med Lønningslovene. Det er altsaa indlysende, at der ikke har været synderlig Tid for Medlemmerne til at sætte sig grundigt ind i disse 30 Ændringsforslag. Hvis det skulde være forsvarligt at behandle en saadan Række Ændringsforslag saa at sige fra den ene Dag til den anden, maa jeg sige, at saa vilde jo Rigsdagens almindelige Arbejde være det største Smøleri af Verden, thi saa vilde det sige, at vi kunde overmaade godt paa en fornuftig og forsvarlig Maade jage Sagerne ganske anderledes hurtigt igennem, end man faktisk plejer at gøre. Skulle saadanne Ændringsforslag bringes frem til anden Behandling, bør de først ind i et Udvalg; men da Flertallet har ment det hensigtsmæssigt, at en saadan Udvalgsbehandling ikke finder Sted, mener jeg, at man heller ikke behøver at gaa ind paa en Forhandling om disse Ændringsforslag. Jeg tilraader, at man i hvert Fald undlader at stemme for dem.

Hvad saa endelig den højtærede Ministers Forslag angaar, da er det jo For-